

[Anne Grete Holmsgård]

rigtig, hvad vi diskuterer, om det er energifgifter eller finanslovsforslag eller NATO eller hvad det er, og jeg må indrømme, at jeg også har været lidt forvirret.

Jeg vil snakke om to ting: finanslovsforslaget og det, der noget misvisende er blevet betegnet som regeringens julepakke, fordi pakker ellers er noget, vi bliver glade ved at pakke op.

Med hensyn til selve finanslovsforslaget har de borgerlige ordførere gjort en hel del ud af, det gjorde hr. Bilgrav-Nielsen også, at kasseunderskuddet nu endelig falder. Det gjorde det nu også sidste år. Det er rigtigt nok, at det falder, og det skal man selvfølgelig ikke sige nej til, det ville da være tåbeligt.

Nu er det sådan, at det her ikke bare er en bogholderisnak. For os er det meget andet end en bogholderisnak. Bag faldet i kasseunderskuddet ligger der nogle virkninger og nogle virkemidler, vi synes har været usædvanlig ubehagelige, nogle virkemidler, som meget konsekvent og systematisk har ladet omkostningerne ved det faldende kasseunderskud bære af en bestemt del af befolkningen. De er hovedsagelig båret af et mindretal, om end et meget stort mindretal.

Hvis man alene ser på arbejdsløshedsunderstøttelsen og det fald, der har været i den, ca. 20 pct., siden denne regering kom til, har det alene givet regeringen en indtægt på 3 mia kr. Og det er ikke det eneste, der har ramt arbejdsløse. Vi ved alle sammen, hvad de andre store indtægtskilder har været. Det har været besparelser på de sociale budgetter, det har været besparelser på efterlønnen, det har været besparelser på sygedagpengene, og det har fremfor noget været besparelser på kommunernes budgetter, ikke én gang, men flere gange. Alle ude i kommunerne ved, at det ikke er slut. Kommunerne kommer til at holde for igen, ligesom de er kommet til at holde for inden for de sidste par dage med noget, det er svært at betegne som andet end et særdeles uhæderligt og kaotisk indgreb. Uhæderligt, fordi det har været planlagt længe, men alligevel først blev fremlagt efter kommunevalget. Kaotisk, fordi det rammer fuldstændig vilkårligt, og fordi det i øvrigt rammer nogle områder, hvor regeringen ellers påstår, at her har den hjertet med sig.

Jeg tænker bl.a. på energiområdet, som statsministeren pludselig blev så begejstret

for, specielt halmenergien, har jeg forstået under et pressemøde i sidste uge. Regeringen har sagt: ja men de energifgifter, vi foreslår, er noget, der er fornuftigt for at modvirke det prisfald, der ellers ville komme, og dermed forhindre, at der bliver en tendens til at øge energiforbruget. Ja, var det bare så vel, hr. statsminister. Så ville vi sikkert ikke have stemt imod det. Det gør vi, fordi den eneste sikre effekt af det er, at statskassen får 2,4 mia kr., hvorimod der ikke er nogen som helst sikker energipolitisk effekt i det. Sådan som energifgifterne er udformet, betyder det, at man nogle steder i landet vil modvirke et prisfald, men andre steder i landet vil man få en prisstigning. Det vil f.eks. være situationen i Århus, og det vil være situationen i andre byer, hvor man har en relativ stor fjernvarmeforsyning, hvor der har været store investeringer for nylig.

Der er altså ren og skær tale om en prisstigning på det her område, uden at folk individuelt har nogen mulighed for at sænke deres energiforbrug. De får bare en negativ julegave oven i hatten, der består i øgede udgifter for de enkelte familier.

Hvis nu det virkelig var sådan, at det her indgreb først og fremmest var fremlagt med en energipolitisk målsætning, hvorfor har man så ikke fremlagt det noget før, så der havde været ordentlig tid til behandling af det? Førstebehandlingen var i fredags, tredjebehandlingen er i dag, torsdag. Det siger sig selv, at man ikke kan lave et ordentligt indgreb med så mange komplicerede mekanismer på så kort tid. Derfor er det meget vanskeligt at tage det helt seriøst, når regeringen siger, at det er en energipolitisk målsætning, der bærer det. Hvis det var det, var det selvfølgelig blevet lagt frem i god tid.

Det er i øvrigt interessant ved den sidste del af indgrebet, at det kun kan lade sig gøre, fordi det radikale venstre siger ja til det og endnu en gang finder sig i bare at sige ja til noget, der kommer væltende ganske få dage før jul, og hvor der overhovedet ikke er tid til at behandle det seriøst og grundigt.

Jeg synes i det hele taget, at det er meget tydeligt og meget deprimerende i øvrigt, at det radikale venstres profil stort set er væk i dette finanslovsforslag. Bevares, jeg kan godt se, at det radikale venstre har formået at flytte nogle bevillinger hist og her. Man har flyttet nogle penge fra cykelstier til cykelparke-